

Следъ всичко това никакъ не е чудно, дето населението на Сливенъ отъ десетки години не може да се дигне надъ 25 хиляди. Държавата нищо не е направила, за да потикне индустрията на града, или да създаде благоприятни условия за единъ търговски подъемъ. По такъвъ начинъ е отнета възможността за едно естествено даже растене на населението. Голъма частъ отъ него се преселва въ Бургазъ, Ямболъ и другаде.

Предвидъ на особно благоприятнитъ естествени условия за индустриално процъвтване и предвидъ на историческото положение, което този многолюденъ градъ съ право е заемалъ въ държавно административно отношение както преди, тъй и следъ освобождението, дългъ се налага на правителството и на народното прѣдставителство да взематъ актъ отъ изложенитъ до камарата искания на Слизенци и направятъ всичко възможно за тѣхното удовлетворение“.

Бележка за турската поща.

Старата турска поща до реформитъ въ Турция (1839 г.) е била много първобитна. Самия изразъ по поводъ на всѣка бавна и нередовна работа: „манда поща“ окачествява цѣлото това учреждение. Можемъ си представи, какви сж били съобщенията въ страна, гдето е нѣмало уредени пжтища и устроени пощи. Но което е по-важно, разбойничеството въ Турция тъй е било развито, че тукъ самия животъ на човѣка не е билъ обезпеченъ, а колко по-вече неговитъ превози и кореспонденция.

Съ идването си на Полуострова турцитъ не сж допринесли нѣщо ново къмъ пощенското дѣло. Самитъ византийци не отидоха по-далечъ отъ римлянитъ въ това отношение. Пжтищата сж служели по-вече за военни, отколкото за други цели. Сжщото бѣ и у българитъ, а следъ тѣхъ у турцитъ. Дѣлението на разстоянията по пжтищата на *мили* е дѣло на римлянитъ и наследено отъ останалитъ следъ тѣхъ ученици въ Полуострова. На всѣки 20 или 30 мили римлянитъ имали *станции* по пжтищата, гдето поставяли *стълбове* дървени, съ съответенъ цвѣтъ. При тия *станции* се размѣнявали и превознитъ коне. Любопитно е, че тия *стълбове* сж били запазени и отъ турцитъ, наричани у тѣхъ *агагъ*. И до днесъ носещитъ заселища имена думата *агагъ* сочатъ не стари междупжтни станции — военни и пощенски. (Ср. сега. Къзълъ-агачъ, Бозъ-агачъ, Кара-агачъ, Девлетли-агачъ и т. н., въ имената на които се чете и цвѣта на надлежнитъ при тѣхъ попжтни стълбове. Тия заселища ни служатъ още и за насока при очертането на старитъ римски, и даже византийско-български, военно-пощенски станции по старопжтната мрежа на Полуострова, особно въ юго-източна България).